

67 KIRI

PLANEEDI MÄSS

INIMESE eksistentsiga seotud probleeme Urantial ei ole võimalik mõista, teadmata kindlatest suurtest ephohhidest minevikus, nimelt planeedi mäsust ja selle tagajärgedest. Kuigi see pööre ei takistanud tõsiselt orgaanilise evolutsiooni kulgu, mõjutas see siiski märgatavalt sotsiaalse ja vaimse arengu käiku. See laastav õnnetus mõjutas sügavalt planeedi kogu füüsilist tasandit ületavat ajalugu.

1. CALIGASTIA REETMINE

¹ Caligastia oli juhtinud Urantiat kolmsada tuhat aastat, kui Luciferi abiline Saatan saabus oma korralisele kontrollkäigule. Ja kui Saatan planeedile jõudis, ei meenutanud tema ilmumine mitte mingil moel teie karikatuure sellest nurjatust majesteedist. Ta oli ja on praegugi vägev särav Lanonandek-Poeg. „Ja see ei ole ime, sest Saatan ise on särav valgusolend.”

² Selle kontrolli käigus teatas Saatan Caligastiale Luciferi esitatud „Vabadusdeklaratsioonist” ja nagu me nüüd teame, soostus Vürst planeeti reetma, kui mäss välja kuulutatatakse. Ustavad universumiisiksused suhtusid Vürst Caligastiasse erilise põlgusega, sest ta reetis usalduse ettekavatsetult. Looja-Poeg väljendas seda põlgust, öeldes: „Sa oled nagu sinu enda juht Lucifer ja oled patusest tema nurjatust põlistanud. Tema on valetanud oma eneseülendamise algusest peale, sest ta ei ole tõesse püsima jäänud.”

³ Kogu kohaliku universumi haldamistöös ei loeta ühtki kõrget usaldust nii pühaks kui Planeedivürstile osutatud usaldust, sest Planeedivürst võtab enda peale vastutuse äsjaasustatud maailma arenevate sarnalike heaolu ja juhendamise eest. Kõigist kurja vormidest pole isiksusesisundile ükski hävitavam kui usalduse reetmine ja truudusetus oma usaldavate sõprade suhtes. See kaalutletud patutegu moonutas Caligastia isiksust nii põhjalikult, et tema meel pole pärast seda täielikult tasakaalu tagasi saanudki.

⁴ ¶ Pattu võib käsitleda mitmeti, kuid universumifilosoofia seisukohalt on patt teadlikult kosmilisele reaalsusele vastupaneva isiksuse suhtumine. Viga võib pidada väärrarusaamaks või reaalsuse moonutuseks. Pahe on universumireaalsuste osaline teostamine või väärkohandamine. Kuid patt on sihikindel vastuseis jumalikule reaalsusele — vaimse progressi teadlik takistamine —, kurjus aga äratuntud reaalsuse avalik ja järjekindel trotsimine, mis näitab isiksuse koostlagunemist peaaegu kosmilise hullumeelsuse piirini.

⁵ Viga tõendab intellekti vähest terasust; pahe tarkuse vähesust; patt otsest vaimuvaesust; kurjus seevastu näitab, et isiksus on kaotanud kontrolli enda üle.

⁶ Ja kui pattu on nii palju kordi valitud ja nii sageli korratud, võib see harjumuspäraseks saada. Harjunud patustajad võivad kergesti kurjusele üle minna, saada kogu südamest mässajateks universumi ja kõigi selle jumalike reaalsuste vastu. Kuigi iga patu võib andeks anda, kahtleme, kas juurdunud kurjus tunneb kunagi oma pahategude pärast siirast kahetsust ja võtab oma pattude eest andestuse vastu.

2. MÄSSU PUHKEMINE

¹ Varsti pärast Saatana kontrollkäiku, kui planeedi administratsioon pidi hakkama Urantial suuri asju korda saatma, istus Caligastia ühel põhjapoolsete mandrite keskjalvepäeval pikalt koos oma kaaslaste Daligastiaga, misjärel viimane kutsus Urantia kümme nõukogu kokku erakorralisele istungile. See koosolek avati teatega, et Vürst Caligastia kavatses kuulutada end Urantia absoluutseks suverääniks ning nõuab kõigi haldusrühmade tagasiastumist ja kõigi funktsioonide ning õiguste loovutamist kuni planeedivalitsuse ümberkorraldamiseni ja nende haldusvõimuetite ümberjagamiseni Daligastia kui usaldusisiku kätte.

² Selle hämmastava nõudmise esitamisele järgnes kõrgeima koordineerimisenõukogu esimehe Vani meisterlik üleskutse. See väljapaistev haldur ja võimekas jurist häbimärgistas Caligastia pakutud kurssi kui planeedi viimist mässu äärele ning kutsus koosolekust osavõtjaid üles selles mitte osalema, kuni on jõutud pöörduda Satania Süsteemi Suverääni Luciferi poole. Kogu kaaskond toetas teda. Nii pöördutigi Jerusemi poole, kust tuli otsekohe vastus, millega Caligastia määrati Urantia ülimaks suverääniks ning kästi absoluutselt ja kõhklematult tema korraldustele alluda. Vastuseks sellele üllatavale sõnumile esines üllas Van oma mälestusväärse, seitse tundi kestnud kõnega, milles ta esitas Daligastia, Caligastia ja Luciferi vastu ametliku süüdistuse Neadoni universumi suverääni solvamises ning pöördus toetuse ja kinnituse saamiseks Edentia Kõigekõrgemate poole.

³ ¶ Süsteemi ringlused olid selleks ajaks juba ära lõigatud ning Urantia isoleeritud. Kõik planeedil viibinud taevase elu rühmad leidsid äkki ja ette hoiatamata, et nad on igasugustest väljastpoolt tulevatest nõuannetest ja soovitustest ilma jäänud.

⁴ ¶ Daligastia kuulutas Caligastia ametlikult „Urantia Jumalaks ja kõigist ülimaks”. Selle teatega tõmmati selge piir: kumbki rühm tõmbus oma poolele, alustades kaalutlemist ja arutlemist, millega määrati lõppkokkuvõttes iga inimesest kõrgema isiksuse saatus planeedil.

⁵ Selle kibeda võitluse, selle pika ja patuse konfliktis osalesid ka seeravid ja keerubid ning teisedki taevased olendid. Paljud inimestest kõrgemate olendite rühmad, kes sel eraldamishetkel Urantial viibisid, peeti kinni ning nad olid sunnitud nagu seeravid ja nende kaaslased valima patu ja õiguse vahel — kas Luciferi või nähtamatu Isa tee.

⁶ See võitlus kestis enam kui seitse aastat. Edentia valitsusvõimud sekkusid alles siis, kui iga isiksus oli teinud lõpliku otsuse. Van ja tema ustavad kaaslased said alles siis õigeks mõistmise ning vabanemise pikaajalisest murest ja ärevast teadmatusest.

3. SEITSE OTSUSTAVAT AASTAT

¹ Mässu puhkemisest Satania keskusmaailmas Jerusemis teatas Melkisedekite nõukogu. Jerusemile saadeti kohe eriolukorras tegutsevad Melkisedekid ja Gabriel asus vabatahtlikult esindama Loojat-Poega, kelle võimu oli trotsitud. Selle teate järel eraldati süsteem Satania sõsarsüsteemidest ja määrati karantiini. Nüüd puhkes Satania keskuses „taevane sõda” ning see levis kohaliku süsteemi kõigile planeetidele.

² Urantial keeldus nelikümmend isikut (kaasa arvatud Van) sajaliiikmelisest kehalisest kaaskonnast ülestõusuga ühinemast. Paljud kaaskonna (teisendatud või teisendamata) inimabilised jäid samuti Miikaeli ja tema universumivalitsuse vaprateks ja üllateks kaitsjateks. Seeravite ja keerubite seas kaotati tohutult isiksusi. Planeedile lähetatud haldur- ja üleminekuseeravitest läksid peaaegu pooled oma juhi ja Daligastiaga kaasa ning asusid Luciferi üritust toetama. Caligastiale andsid käe nelikümmend tuhat ükssada üheksateist esmast keskteelist, kuid ülejäänud neist olenditest jäid neile osutatud usaldusele truuks.

³ Reeturlik Vürst koondas truudusetud keskteelised ja teised mässulised rühmad ning suunas nad oma käske täitma, Van kogus aga kokku ustavad keskteelised ja teised truud rühmad ning alustas suurt võitlust planeedi kaaskonna ja teiste mahajäetud taevaste olendite päästmiseks.

⁴ Selle võitluse ajal elasid ustavad olendid müürita ja halvasti kaitstud asulas mõne kilomeetri kaugusel Dalamatiast idas, kuid valvsad ja alati valvel ustavad

keskteelised kaitsesid oma eluaset päeval ja ööl ning nende valduses oli ka üliväärtuslik elupuu.

⁵ Mässu puhkedes võtsid ustavad keerubid ja seeravid kolme truu keskteelise abiga elupuu oma hoole alla ning lubasid selle energiataime viljadest ja lehtedest osa saada ainult neljakümnel ustaval kaaskonnaliikmel ja nende surelikest kaaslastel. Kaaskonna teisedatud andoniitidest kaaslastest viiskümmend kuus ja truudusetu kaaskonna kuusteist andoniitidest abilist keeldusid koos oma isandatega mässuliste poole üle minemast.

⁶ ¶ Caligastia mässu seitsme otsustava aasta jooksul pühendus Van täielikult oma ustava inimestest, keskteelistest ja inglitest koosneva väe eest hoolitsemisele. Vaimne taipamine ja moraalne kindlus, mis võimaldasid Vanil universumivalitsusele nii vankumatult ustavaks jääda, tulenesid tema selgest mõtlemisest, targast arutlemisuskusest, loogilisest otsustusvõimest, siirast motivatsioonist, isetust eesmärgist, arukast ustavusest, kogemuslikust mälest, distsiplineeritud iseloomust ja kõhklematust pühendumusest Paradiisi-Isa tahte täitmisele.

⁷ Need seitse aastat ootamist olid südame läbikatsumise ja hinge distsiplineerimise aeg. Niisugused universumis esinevad kriisid näitavad meelega määratud mõju vaimse valiku tegemisel. Haritusel, koolitusel ja kogemustel on oluline roll kõigi arenevate moraalse olendite tähtsate otsuste tegemisel. Ent sisimas elaval vaimul on täiesti võimalik astuda inimisiksuse otsustusvõimega otsekontakti, et volitada loodud-olendi täielikult pühendatud tahet sooritama hämmastavaid tegusid, mis väljendavad ustavat kuuletumist Paradiisis-Isa tahtele ja selle elluviimisele. Just selline oli ka Vani teisendatud inimkaaslase Amadoni kogemus.

⁸ Amadon on Luciferi mässu väljapaistev inimkangelane. See Andoni ja Fonta meessoost järglane oli üks sajast, kes Vürsti kaaskonnale oma eluplasmat andis, ning sellest sündmusest saadik oli ta määratud Vani kaaslaseks ja inimabiliseks. Amadon otsustas kogu selle pika ja pingutava võitluse ajaks oma ülema kõrvale jääda. Ning oli innustav vaadata, kuidas see arenevate rasside laps jäi endale kindlaks, laskmata end mõjutada Daligastia sofistkast, ning tema ja ta ustavad kaaslased seisid kogu selle seitsmeaastase võitluse jooksul vankumatu kindlusega vastu särava Caligastia kõigile petlikele õpetustele.

⁹ Ülimalt arukas ja universumiasjade alal määratud kogemusi omanud Caligastia sattus eksiteele — patu embusse. Minimaalse intellektiga ja täiesti ilma

universumikogemusteta Amadon jäi kindlalt universumi teenistusse ning ustavaks oma kaaslastele. Van kasutas intellektuaalse otsusekindluse ja vaimse taipamise suurepärasel ja tõhusas ühenduses nii meelt kui ka vaimu, jõudes sellega isiksuse realiseerumise kõrgeima kogemusliku tasemeni, mida on võimalik saavutada. Täielikult ühendatud meelel ja vaimul on potentsiaali luua üleilmlikke väärtusi, isegi morontia-reaaalsusi.

¹⁰ Nende traagiliste aegade ärevatest sündmustest võib jutustada lõputult. Kuid lõpuks tegi ka viimane isiksus lõpliku otsuse ja siis, ning alles siis, saabus üks Edentia Kõigekõrgematest koos eriolukorra-Melkisedekitega, et Urantial võim enda kätte võtta. Caligastia laiahaardelised valitsuskroonikad Jerusemil kustutati ja sisse juhutati planeedi endise seisukorra taastamise katseajajärk.

4. CALIGASTIA SADAKOND PÄRAST MÄSSU

¹ Lõplikul loendusel selgus, et Vürsti kaaskonna kehalised liikmed olid jagunenud järgmiselt: Van ja kogu tema koordineerimiskohus olid jäänud ustavaks. Toidunõukogust olid jäänud alles Ang ja kolm liiget. Loomakasvatuse komitee liikmed, samuti loomade kodustamise alased nõuandjad olid viimseni mässukeerisesse tõmmatud. Hariduskogust pääsesid Fad ja viis liiget. Tööstus- ja kaubanduskomisjoni kõik liikmed ja Nod ühinesid Caligastiaga. Hap ja kogu ilmutusliku religiooni kolledž jäid truuks Vanile ja tema lojaalsele rühmale. Lut ja kogu tervishoiukomitee läks kaduma. Kunsti ja teaduste nõukogu jäi tervenisti lojaalseks, kuid Tut ja hõimuvalitsuse komisjon sattusid tervikuna eksiteele. Sadakonnast pääses nelikümmend, kes viidi hiljem üle Jerusemile, kust nad jätkasid oma Paradiisiteekonda.

² Planeedi kaaskonna kuuskümmend mässulist liiget valisid oma juhiks Nodi. Nad töötasid kogu südamest mässulise Vürsti heaks, kuid avastasid peagi, et olid neid alalhoidvatest süsteemi eluringlustest ära löigatud. Nad mõistsid äkki, et on alandatud surelike olendite seisundisse. Nad olid tegelikult inimestest kõrgemad olendid, kuid samal ajal ainelised ja surelikud. Püüdes nende arvu suurendada, käskis Daligastia kohe alustada sugulist paljunemist, teades väga hästi, et esialgsed kuuskümmend ja nende nelikümmend neli teisendatud andoniitidest kaaslast olid määratud varem või hiljem surma teel hävima. Pärast Dalamatia langemist rändas truudusetu kaaskond põhja poole ja itta. Nende järeltulijaid nimetati pikka aega nodiitideks ja nende elupaika Noodimaaks.

³ Nende erakordsete, mässu tõttu väljapääsmatusse olukorda sattunud ülimeeste ja ülinaiste kohalolek ja hilisem paariheitmine maakera poegade ja tütardega andis kindlasti ainet traditsioonilistele lugudele jumalatest, kes tulevad alla surelikega paari heitma. Sellest pärinevad ka tuhat ja üks müütilist legendi, mis põhinevad mässujärgse aja faktidel ning leidsid endale hiljem koha nende erinevate rahvaste muinasjuttudes ja pärimustes, kelle esivanemad olid kontaktis nodiitide ja nende järglastega.

⁴ Kaaskonda kuulunud mässajad, kes olid vaimutoidust ilma jäänud, surid lõpuks loomulikku surma. Palju hilisemat ebajumalakummardamist tulenes suures osas inimrasside soovist Caligastia aja kõrgesti austatud olendite mälestust jäädvustada.

⁵ Kui sajaliikmeline kaaskond Urantiale saabus, olid nad oma Mõttekohandajatest ajutiselt eraldatud. Kohe pärast Melkisedekitest hooldajate saabumist viidi ustavad isiksused (välja arvatud Van) Jerusemile tagasi ja taasühendati ootavate Kohandajatega. Kuuekümne kaaskonnaliikmest mässaja saatust me ei tea, nende Kohandajad ootavad ikka veel Jerusemil. Kahtlemata jääb olukord muutumatuks kuni ajani, mil kogu Luciferi mässu üle lõpuks kohut mõistetakse ja kõigi sellest osavõtjate saatus kindlaks määratakse.

⁶ ¶ Inglise ja keskteeliste taolistel olenditel oli väga raske kujutleda, et Caligastia ja Daligastia taolised targad ja usaldusväärsed valitsejad satuvad eksiteele — panevad toime reeturliku patu. Pattu langenud olendid — nad ei hakanud mässama kaalutletult ja ettekavatsetult — olid neid eksiteele viinud kõrgemate, nende poolt usaldatud juhtide pettuse ohvrid. Algelse meelega arenevate surelike toetust oli kerge võita.

⁷ Enamik inimesi ja üleilmlikke olendeid, kes Jerusemil ja erinevatel eksiteele viidud planeetidel Luciferi mässu ohvriks langesid, on juba ammu oma rumalust kahetsenud. Ja me tõesti usume, et kõigi nende siiraste kahetsejate au mingil viisil taastatakse ning nad ennistatakse mõnda universumiteenistuse faasi, kui Päevilt Vanad lõpetavad kord Satania mässu üle kohtumõistmise, millega nad alles hiljuti alustasid.

5. MÄSSU VAHETUD TAGAJÄRJED

¹ Peaaegu viiskümmend aastat pärast mässu puhkemist valitses Dalamatias ja selle ümbruses suur segadus. Kogu maailma püüti täielikult ja radikaalselt ümber korraldada: kultuurilise arengu ja rassi täiustamise evolutsioonistrateegia asendati revolutsiooniga. Dalamatias ja selle ümbruses viibivate kõrgemate ja osaliselt koolitust saanute kultuuriline staatus tõusis

järsult, ent kui neid uusi radikaalseid meetodeid püüti ka kaugemalasuvate rahvaste puhul rakendada, tekitas see kohe kirjeldamatut segadust ja rassilist korralagedust. Nende aegade poolarenenud ürginimesed muutsid vabaduse kohe ohjeldamatuseks.

² Üsna varsti pärast mässu puhkemist alustas kogu mässumeelne kaaskond linna energilist kaitsmist poolmetslaste hordide vastu, kes neile enneaegselt õpetatud vabadusedoktriinide tulemusena selle müüre piirama asusid. Ning aastaid enne, kui kaunis keskus lõunast tulevate lainete alla mattus, olid Dalamatia tagamaade eksiteele sattunud ja vääriloõpetatud hõimud selle oivalise linna poolmetsikute rünnakutega maapinnalt pühkinud, surudes mässumeelse kaaskonna ja nende kaaslased põhja poole.

³ Caligastia kava inimühiskonda viivitamatult ümber korraldada vastavalt oma ideedele isiklikust vabadusest ja rühma eesõigustest kukkus kiiresti ja enam-vähem täielikult läbi. Ühiskond langes kähku oma endisele bioloogilisele tasemele tagasi ja edasipürgimist tuli alustada uuesti, alustades peaaegu samast punktist, kus see oli olnud Caligastia valitsemiskorra alguses, sest ülestõus oli jätnud maailma veel suuremasse segadusse.

⁴ Sada kuuskümmend kaks aastat pärast mässu veeres üle Dalamatia tõusulaine ja planeedi keskus vajus mere alla; see ala kerkis veest uuesti alles siis, kui nende suurepärase aegade ülla kultuuri peaaegu kõik jäänused olid hävinud.

⁵ Kui maailma esimene pealinn vette vajus, elasid seal veel vaid Urantia madalaimate sangikrasside tüübid: reeturid, kes olid muutnud Isa templi juba Nogile, valguse ja tule väärjumalale pühendatud pühamuks.

6. VANKUMATU VAN

¹ Vani pooldajad taandusid varakult Indiast lääne pool asuvatele mägismaadele, kus nad pääsesid madalike segadusseadetud rasside rünnakutest, ning sellest taandumispaigast kavatsesid nad taastada kogu maailma, nii nagu nende varased badonaniitidest eelkäijad olid kunagi teadmatult tegutsenud inimkonna hüvanaguks just enne sangikhõimude sündi.

² Enne Melkisedekitest hooldajate saabumist andis Van inimasjade valitsemise kümne neljaliikmelise komisjoni kätte; need kujutasid endast samasuguseid rühmi nagu Vürsti valitsemisajal. Vanemad kohapeal elavad Elukandjad võtsid selle neljakümneliikmelise nõukogu juhtimise enda peale ning see tegutses kogu seitsmeaastase ooteaja. Kui kolmkümmend üheksa ustavat kaaskonnaliiget Jerusemi tagasi pöördusid,

võtsid samasugused amadoniitide rühmad need ülesanded enda peale.

³ *Amadoniidid* pärinesid 144-liikmelisest ustavate andoniitide rühmast, kuhu kuulus ka Amadon, kelle järgi nad nime said. Sellesse rühma kuulus kolmkümmend üheksa meest ja sada viis naist. Viiskümmend kuus neist oli surematud ja nad kõik (peale Amadoni) võeti koos kaaskonna ustavate liikmetega taevasse. Selle rühma ülejäänud liikmed jäid oma sureliku elu lõpuni maakerale Vani ja Amadoni juhtimise alla. Nad olid bioloogiline juuretis, mis paljunes ja varustas mässujärgse ajajärgu pikkadel pimedatel ajastutel maailma jätkuvalt juhtidega.

⁴ Van jäeti Urantiale kuni Aadama ajani ja ta oli kõigi planeedil tegutsenud kõrgemate inimisiksuste titularjuht. Teda ja Amadoni hoidis üle saja viiekümne tuhande aasta elus elupuu ning Melkisedekite eriline eluhoolekanne.

⁵ Urantia asju korraldas pikka aega planeedi hooldajate komisjon, kaksteist Melkisedekit, kes olid ametisse kinnitatud tähtkuju vanemjuhi, Norlatiadeki Kõigekõrgema Isa korraldusega. Melkisedekist hooldajaid abistas nõuandev kogu, kuhu kuulusid üks langenud Vürsti ustavaks jäänud abi, kaks kohalikku Elukandjat, stažeeriv Kolmsustatud Poeg, vabatahtlik Õpetaja-Poeg, Avaloni Kirgas Õhtutäht (perioodiliselt), seeravite ja keerubite ülemad, nõuandjad kahelt naaberplaneedilt, alama inglielu peasuunaja ja Van, keskteeliste ülemjuhataja. Selliselt juhiti ja hallati Urantiat kuni Aadama saabumiseni. Selles pole midagi imelikku, et julgele ja ustavale Vanile anti koht planeedi hooldajate nõukogus, mis nii kaua Urantia asju haldas.

⁶ Kaksteist Urantia Melkisedekit-hooldajat tegid kangelaslikku tööd. Nad säilitasid tsivilisatsiooni jäänuseid ning Van täitis planeedil ustavalt nende juhi- ja seeravite töid. Tuhande aasta jooksul pärast mässu saatis ta üle maailma laiali üle kolmesaja viiekümne edasijõudnud rühma. Need tsivilisatsiooni eelpostid koosnesid suures osas ustavate andoniitide järglastest, keda oli segatud veidi sangikrassidega, eriti siniste inimeste ja nõukogudega.

⁷ Vaatamata kohutavale tagasilangusele pärast mässu oli maakeral veel palju häid, bioloogiliselt paljulubavaid tüvikondi. Van ja Amadon jätkasid Melkisedekitehooldajate juhendamisel inimsoo loomuliku evolutsiooni edendamist, viies inimese füüsilist arengut edasi, kuni see jõudis selle tippsaavutuseni, mis andis õiguse läkitada Urantiale Aineline Poeg ja Tütar.

⁸ ¶ Van ja Amadon lahkusid maakeralt alles veidi pärast Aadama ja Eeva saabumist. Mõni aasta hiljem viidi nad üles Jerusemi, kus Van taasühines teda ootava Kohandajaga. Van esindab nüüd Urantia huve, oodates korraldust siirduda pikalepikale teele Paradiisi täiuseni ja koonduva Surelike Lõplikkuse Korpuse ilmutamata saatuseeni.

⁹ ¶ Tuleb märkida, et kui Van oli pärast Luciferi asumist Caligastia poolele Edentia Kõigekõrgemate poole pöördunud, saatsid Tähtkujude Isad kohe välja otsuse toetada Vani vaidluse igas punktis. See otsus ei jõudnud aga temani, sest selle teel olles lõigati planeedi sideringlused ära. Määrus avastati alles hiljuti ühes energiaülekandejaamas, kuhu see oli Urantia isoleerimisest saadik pidama jäänud. Kui seda poleks Urantia keskteeliste uurimistöö tulemusena avastatud, oleks selle edastamisega oodatud seni, kuni Urantia ennistatakse tähtkuju ringlustesse. Niisugune selge rike planeetidevahelises suhtlemises oli võimalik seetõttu, et energiaedastajad võivad teateid küll vastu võtta ja edastada, kuid ei saa ise ühendusepidamist algatada.

¹⁰ Vani ametlik seisund Satania seadusekroonikates pandi tegelikult ja lõplikult paika alles selle Edentia Isade määruse registreerimisega Jerusemil.

7. PATU KAUGED JÄRELMÕJUD

¹ Kui loodud-olend tõrjub jonnakalt ja järjekindlalt valgust endast eemale, on selle (tsentripetaalsed) tagajärjed temale isiklikult vältimatud ja individuaalsed ning puudutavad vaid Jumalust ja seda isikulist loodud-olendit. Niisugune kuri tahteolend lõikab ise siimas oma kurjuse hingehävitavat saaki.

² Patu väliste vastukajadega on aga teisiti: omaks võetud patu ebaisikulised (tsentrifugaalsed) tagajärjed on vältimatud ja kollektiivsed, puudutades kõiki nende sündmuste mõjuulatuses tegutsevaid loodud-olendeid.

³ Viiskümmend tuhat aastat pärast planeedivalituse kokkuvarisemist olid maised asjad nii korratud ja mahajäänud, et inimsugu oli Caligastia saabumise aegsest, kolmsada viiskümmend tuhat aastat tagasi valitsenud üldisest arengutasemest väga vähe edasi jõudnud. Mõnes mõttes oli küll edasi liigutud, teistes suundades aga palju kaotatud.

⁴ Patu mõju ei ole kunagi päris lokaalne. Universumi haldussektorid on nagu organismid: ühe isiksuse täbarat olukorda peavad teatud määral jagama ka kõik teised. Patt, mis on isiku suhtumine reaalsusesse,

kannab paratamatult oma loomupärased negatiivsed viljad kõigile sellega seotud universumiväärtuste tasanditele. Kuid eksliku mõtlemise, pahategude või patuste kavade haudumise täielikke tagajärgi kogetakse ainult tegelike tulemuste tasandil. Universumiseadustest üleastumine võib osutuda füüsilises mõttes saatuslikuks, haaramata tõsiselt kaasa meelt ja kahjustamata vaimset kogemust. Patt hõlmab endas saatuslike tagajärgi isiksuse ellujäämisele vaid siis, kui see on olendi kogu suhtumine, kui see esindab meele valikut ja hinge tahet.

⁵ Pahe ja patt mõjutavad oma tagajärgedega ainelist ja sotsiaalset maailma ning võivad vahel isegi universumireaalsuse teatavatel tasanditel aeglustada vaimset progressi, kuid ühegi olendi patt ei röövi kunagi teiselt jumalikku õigust teostada isiksuse ellujäämist. Igavest ellujäämist võivad ohustada ainult isiku enda meele otsused ja hinge valik.

⁶ Patt ei suutnud Urantial bioloogilist evolutsiooni eriti aeglustada, kuid surelikud rassid ei saanud selle tõttu täit kasu Aadama pärandist. Patt aeglustab tohutult intel lektuaalset arengut, moraalselt kasvu, sotsiaalset progressi ja kollektiivseid vaimseid saavutusi. Kuid see ei takista ühtki isikut jõudmast kõrgeimate vaimsete saavutusteni, kui too soovib tunda Jumalat ja täita siiralt tema jumalikku tahet.

⁷ Caligastia hakkas mässama, Adam ja Eeva jätsid oma kohustused täitmata, kuid ühegi pärast seda Urantial sündinud sureliku isiklikud vaimsed kogemused ei ole nende eksimuste tõttu kannatanud. Kõiki pärast Caligastia mässu Urantial sündinud surelikke on mingil viisil ajaliselt karistatud, kuid igaviku seisukohalt ei ole nende hinge tulevane heaolu kunagi ohus olnud. Ükski isik ei pea kunagi kellegi teise süü tõttu elutähtsaid vaimseid kaotusi kandma. Patt on vaatamata selle kaugeleulatuvatele haldusalastele, intellektuaalsetele ja sotsiaalsetele vastukajadele moraalse süü ja vaimsete tagajärgede poolest täiesti isiklik asi.

⁸ ¶ Kuigi me ei suuda mõista tarkust, mis niisuguseid katastroofe lubab toimuda, oskame alati tajuda nende kohalike häirete soodsaid lõpptulemusi, mis kajastuvad kõikjal universumis.

8. MÄSSU INIMKANGELANE

¹ Luciferi mässule panid vastu paljud vaprad olen did Satania erinevates maailmades, aga Amadoni kirjeldatakse Salvingtoni kroonikates kui kogu süsteemi väljapaistvat isiksust, sest tõrjudes kuulsusrikkalt tagasi mässumeelsuse tõusulained, jäi ta kõrvalekaldumatult pühendunuks Vanile — koos säilitasid nad us-

tavuse nähtamatu Isa ja tema Poja Miikaeli ülemvõimule.

² Mina olin nende otsustavate sündmuste ajal Edentiale määratud ja mäletan praegugi, millist rõõmu tundsin, uurides Salvingtoni teadaandeid, mis kõnelesid päevast päeva selle Andoni rassi esialgsest katsest tükikonnast pärineva kunagise poolmetslase uskumatust vankumatusest, transtsendentsest pühendumusest ja erakordsest truudusest.

³ Edentiast kuni Salvingtonini ja isegi Uversani oli seitsme pika aasta jooksul kõigi alamate taevaste olen-dite esimene küsimus Satania mässu kohta ikka ja alati: „Kuidas on Urantia Amadoniga, kas ta püsib ikka veel vankumatu?”

⁴ Ehkki Luciferi mäss on kohalikku süsteemi ja selle langenud maailmu kahjustanud, ehkki selle Poja ja tema eksiteele sattunud kaaslaste kaotus on Norlatiadeki tähtkuju arengut ajutiselt pidurdanud, hinnake

siiski tolle looduspärase ja tema 143st kaaslasest kindlameelse rühma innustava tegevuse kaugeleulatuvaid mõjusid, kui nad seisid kindlalt universumi juhtimise ja haldamise kõrgemate põhimõtete eest, taludes tohutut vaenulikku survet endast kõrgemate truudusetute olendite poolt. Ja ma kinnitan teile, et see meelekindlus on teinud Nebadoni universumis ja Orvontoni superuniversumis juba nii palju head, et see kaalub üles kogu Luciferi mässu põhjustatud kurjuse ja kurvastuse.

⁵ Kõik see toob kaunilt, liigutavalt ja üleva suurejoonelisusega esile tarkuse, mis sisaldub Isa universaalses kavas koondada Paradiisi kokku Surelike Lõplikkuse Korpus ja koguda see tohutu tulevase saladusliku teenistuse rühm suures osas just edasiliikuvate tõususurelike tavalisest savist — Amadoni-taolistest võitmatutest surelikest.

⁶ [Esitanud Nebadoni Melkisedek.]